सङ्ख्यायिन् adj. mitstudirend, Studiengenosse: शिष्य Kaug. 114. Ha-RIV. 7996. Spr. (II) 6980. Kathis. 104,114. so v. a. Fachgenosse Varia. Ban. S. 2, S. 3, Z. 5 v. u.

सङ्गुगमन n. = सङ्गर्ण ÇKDs. u. d. letzten Worte. ेविवेक m. Titel einer Schrift Verz. d. Tüb. H. 20.

स्ट्राप्वार् (1. स्ट्र → श्र°) adj. dem Widerspruch ausgesetst R.V. Paât.

सङ्गंपति m. Bein. Brahman's bei den Buddhisten Laur. ed. Calc. 69,18. fg. 342,19. Buanour, Intr. 596. fg. 610. सङ्गम् ist nach unserer Ansicht kein gen. pl. von 2. सङ्, sondern ein in der klassischen Sprache in dieser Verbindung nicht zu rechtfertigender acc. von सङ्ग = सङ्गलेकाधात. — Vgl. सङ्गपति.

सकाप (von 3. 3 mit 1. सक) m. Gefährte, Genosse, Kamerad, Gehilfe AK. 2,8,3,39. TRIE. 3,2,15. H. 496. 730, Schol. Halaj. 2,278. Gobel. 4, 9,6. 8,17. वैशिषां सकायं चैव वैशिषाः M. 4,188. म्रात्मनेव सकायेन 6,4% 8,64. 9,267. MBH. 3,2240. R. 1,1,48. 2,37,18. 52,65. 3,21,21. 4,36,7. Kam. Nitis. 11, 56. Meen. 11. Spr. (II) 349. 1657. मित्रामात्यस्कायाः 4866. 6410. 6661. 6975. fg. 7034. VARAH. BRH. S. 104, 35. KATHAS. 31, 89. Sâu. D. 76. 197. Prab. 73, 5. Daçak. 94, 2. Panéat. 221, 22. नामत्र कि सकापार्थ पिता माता च तिष्ठतः so v. s. als Gefährten Spr. (II) 3607. 4939. LA.(III) 51,5. 89,1. ब्काल्य R. 4,36, 8. धर्मसंयके Geführte —, Gehilfe boiSpr.(II)3675. Çîx. 22,17. शत्रुक्तने Buis. P. 9,11,20. परलोकसक्तायार्थम् Gefährte auf dem Wege zu jener Welt Spr. (II) 3090. श्रापत्मकाप Unglücksgenosse 6878. क्रिस्प॰ Kathâs. 32, 140. वाचा॰ Spr. (II) 6980. ব্যান্ ° Pangart. 221,22. am Ende eines adj. comp. (f. হা): হা ° M. 7,80. 55. MBu. 3,2585. Spr. (II) 4577. स् 1254. M. 7,31. स 8,198. विद्युः nebet den V. Haniv. 12614. शिष्य R. Gorn. 1,2,15. चारमात्र KATHAS. 12, 15. insbes. häufig nach einem fem. (das hier besser hervortritt als in einem adj. comp. mit स): श्राची o begleitet von MBs. 3,12003. R. 1, 10, 87. 31, 10. 2, 95, 19. 3, 79, 11. 7, 96, 14. MEGH. 67. RAGH. 2, 24. VIKRAM. 64,12. — दु:खासकापा das Leid zum Gefährten habend R. 3,65,3. ट्य-वसाय ° so v. a. स ° Spr. (II) 7569. श्रुतिस्मृतिसक्ायं यत्प्रमाणात्तर्मृत-म्म so v. a. unterstützt durch Sanvadançanas. 72,11. - Vgl. द्व:0, धर्म0 (auch Kathas. 24, 168. 28, 35), प्रज्ञां, बृद्धिः, मध् (besser den Frühling zum Gefährten habend), मृत्त्सक्ाय, साक्ायक, साक्ाय्य.

सङ्ख्यक von सङ्ख्य am Ende eines adj. comp.: नार्ष्या ा nebst MBн. 3, 15806.

सहायेता (von सहाय) f. 1) eine Menge von Geführten u. s. w. P. 4,2, 43, Vartt. 1. AK. 3,3,41. H. 1422. — 2) Genossenschaft, Theilnahme, Beistand, Hilfe: चन्चेष्ट्रच्या कि वैदेखा रत्तपार्थ (रत्तपार्थ Goan.) ला R. 2,46,9 (44,9 Goan.). शोके नः स्पात्मकायता 57,28. तस्य नास्ति तेषु ला so v. a. der kann von ihm keine Hilfe erwarten R. Goan. 2,109,18. ली मचवतः प्रतिपद्म Raes. 9,20. सा पश्चेषाः कराति लाम् Sib. D. 42,17. कुमुमास्तर्णो ली बकुशः सीम्य गतस्त्वमावणः सण्डातक. 4,25. देवा यान्ति लाम् Spr. (II) 1875 (vgl. Para. 70,3). — 3) am Ende eines comp. das Versehensein mit: कुचेल so v. a. das Tragen von schlechten Kleidern M. 6,44.

सक्तायत n. = सक्तायता 2) R. 3,40,5. रिपुसाधनमस्य °त्नेन न भवति

Рамкат. 59,10. घरिमर्ट्ने Катийз. 30,87. ेलं गच्छिति 15,25. ेले स्थिता ४त्र नः 45,8. ेले च पुत्री है। तस्यादात् 46,28. के। ४पि ते वास्तात्रेण ेलं न करिष्यति Рамкат. 154,17.

सक्तापन (1. सक् → श्र°) n. das Zusammengehen, Zusammensein, Gesellschaft: निश्चामित्रसक्तापने R. 1,3,10.

मुल्यवन् (von सङ्ग्रि) adj. einen Gefährten u. s. w. habend MBu. 3, 16606. 4,1410. R. 2,1,17. Spr. (II) 6832. Mian. P. 51,83. लहम्पान an L. einen Gefährten habend R. Goan. 1,79,45. 4,14,15. तेन राजा वान् an dem hat der Fürst einen wahren Gefährten Spr. (II) 5006. 5663. 5839. स् einen Gefährten habend M. 6,42. सु einen guten Gef. habend Sugn. 1,30, 3. Kim. Nitis. 17,41. Katuls. 103,227. दूस übermüthige Gefährten habend R. 5,81,2. मुर्याने in Begleitung von, nebst MBu. 14,1695. R. Goan. 2,78,20. 3,47,18. ट्यानाय (so ist zu schreiben) su v. 2. ausgerüstet —, versehen mit 70,16. लोलिंद्श so v. 2. von Zeit und Ort begünstigt Kim. Nitis. 11,74.

सक्यिनी (das entsprechende f. zu सक्य) Geführten R. 4,22,36. धर्मार्थकामकालेषु भाषी पुंस: स° Spr. (II) 3119. भाषी भर्तृ॰ 4539. लोकपान्त्रा॰ 4577. कलानिधि॰ Verz. d. Oxf. H. 260,6,1 v. u. Das masc. in der Bed. von सकाय nur Pankar. ed. orn. 49,3.

सक्तापोभू (सक्ताप + 1. भू) sum Geführten werden; davon nom. act. भाव m. Vjotp. 74.

स्कार m. 1) properox. = स्क्कार (und auch daraus entstanden) eine Mango-Art Uóéval. zu Unàbis. 3,139. — 2) = म्क्प्रलय ÇK Da. angeblich nach Halâs., Monier Williams ohne Ang. einer Aut., fehlerhaft für संकार.

सक्रिंग्य (1. सक् + श्रा^o) adj. gesund schlechte Lesart H. 474. सक्र्य (1. सक् + श्र्य) adj. nebst einem halben Råés-Taz. 1,193, wo सक्राधारा zu lesen ist.

মক্লাব (1. মক্ + সা°) m. Unterredung, Gespräch Schol. zu Çix. 31,7. কৃত্বস্প্র • met Pankar. 1,2,70. 2,2,5.

নকালিনু m. N. pr. eines Mannes Buanour, Intr. 358.

सर्केंबन् (von सक्, सक्ऽवन् Padap.) adj. bewältigend, gewaltig, vermögend: Savitar RV. 7, 45, 2. स्कावी पृत्सु तुर्धिानीवी 3,49,3. एकं: कृष्टीनामभवत्स्कावी 6, 18, 2. रिष 14, 5. स्कावीन तर्तार् रथीनाम् 10, 178, 1.

सँकावस् (ohne Avagraha im Padap.) adj. dass.: शूरंगामः सर्ववी-रः सर्कावान् RV. 9,90,8. (मन्युः) सर्क्रार्ः सर्कावान् 19,83,4. स्क्रावान् 1, 175,2. 8.

নকানন (1. নক → 1. আ°) n. das Zusammensitsen M. 8, 281. 11, 184. MBs. 3, 29. হারাইছ: Riéa-Tar. 3, 155. Bsaṛṛ. 1, 3. an den beiden letzten Stellen könnte নক auch mit dem instr. verbunden werden.

सर्हित 3dj. = संहित P. 8,1,144, Vartt. 1. Vop. 6,72. 1) anhaftend, anklebend (= संह्या Comm.) Kâts. Ça. 5,3,28. 4,12. 6,24. 7,3,10. 20. — 2) dicht dabei stehend MBu. 3,12796. Kâts. Ça. 11,1,8. °सहितम् in der Nähe von 7,8,17. 8,6,26. — 3) verbunden, vereinigt R. 1,2,15. जुम्मिक Verz. d. Oxf. H. 234,6,34. ígg. सिह्ती beide vereinigt, — susammen MBu. 1,5939. 7618. 3,2331. 8004. R. 3,47,16. 5,37,12. Value. Ври. 8. 79,16. सिह्ती: vereinigt, im Verein, alle Spr. (II) 4762. M. 9,